

Heinrich Rudolph Redecker

**Heinricus Rudolphus Redeker/ D. P. P. & Facult. Iurid. p.t. Decanus. Ad
cohonestandas Exequias Quas Viro ... Dn. Christiano Klein/ I.U.D. & in Academia
Rostochiensi P. P. dignissimo. Mater, Vidua, ac Liberi moestissimi Hodie hora 1.
parabunt. Omnes ordinum cives Academicos sedulo & officiose invitat : [Dabam
ex Museo sub Sigillo Faecult. Iurid. 21. April. Anno 1664.]**

Rostochii: Kilius, [1664]

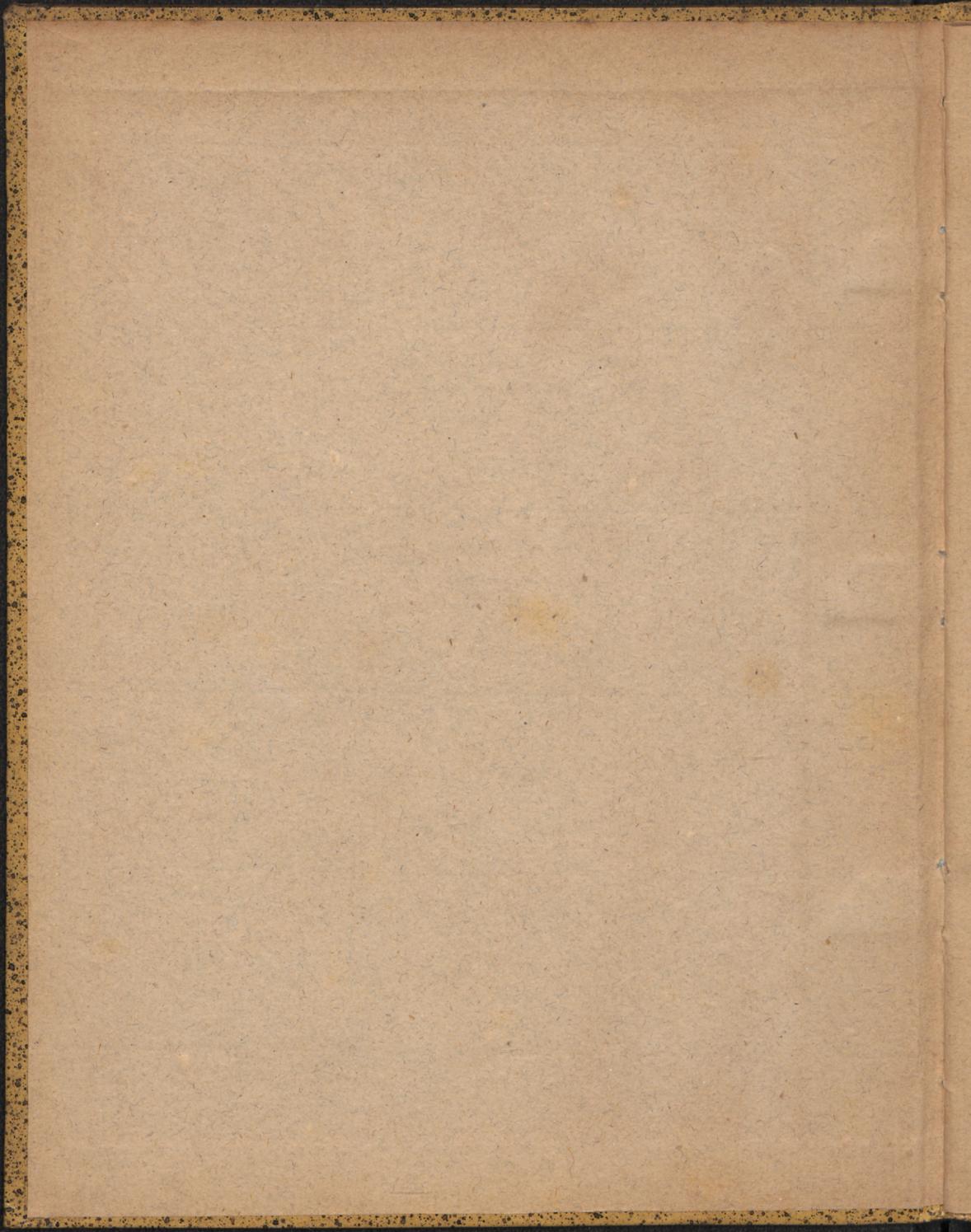
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn771254822>

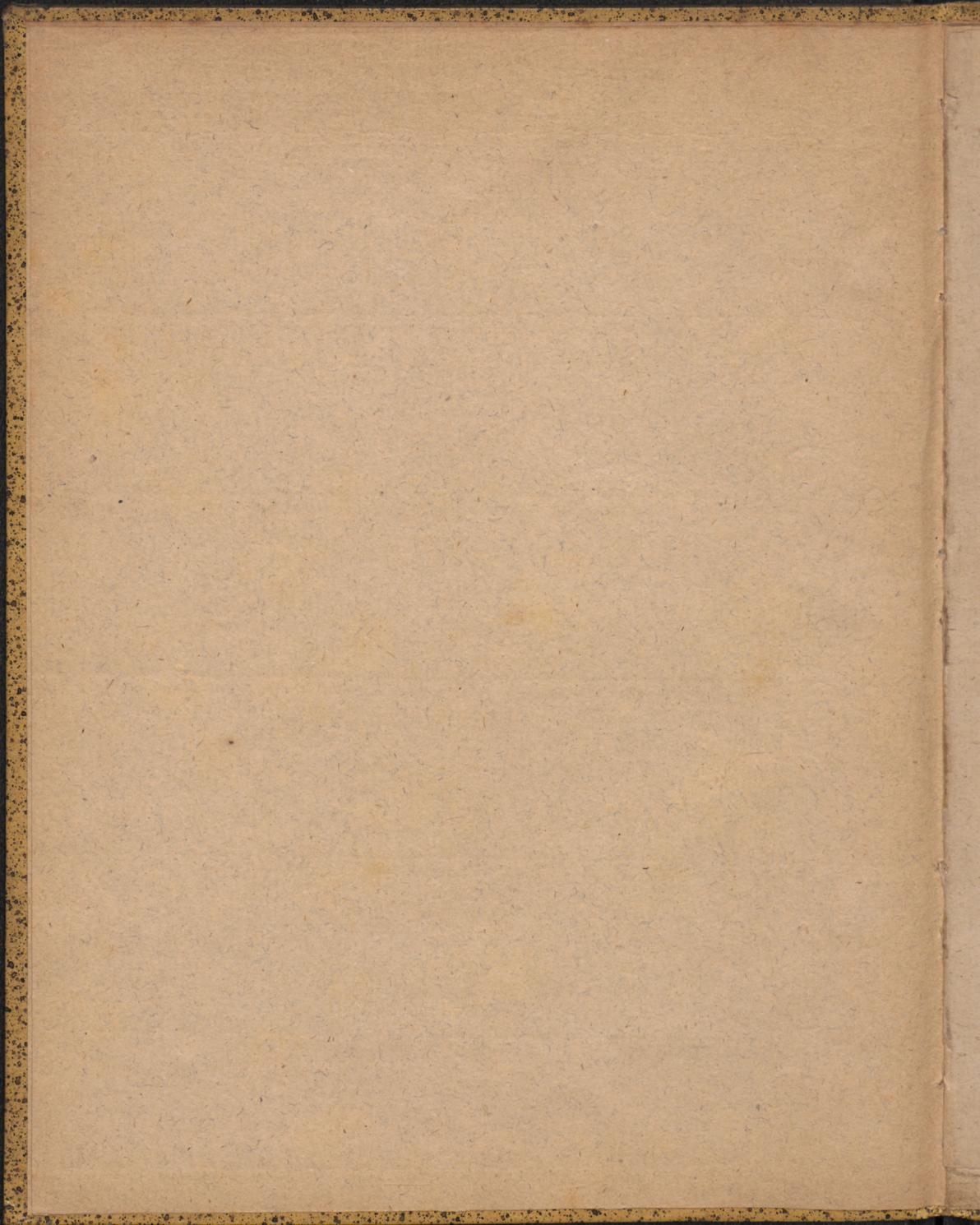
Druck Freier Zugang

Jn C. Klein.

R. 1664.

HEINRICUS RUDOLPHUS ^{L8.}
Redeker / D. P. P. & Facult. Jurid. ^{yr.}

p. t. Decanus.

Adcohonestandas Exequias

Quas

Viro Nobiliss. Ampliss. & Consultissimo

DN. CHRISTIANO

Relein/

J. U. D. & in ^{LVI.}Academiâ Rostochiensii P. P. dignissimo.

Mater, Vidua, ac Liberi
mœstissimi

Hodie hora I. parabunt.]

ordinum cives Academicos
dulo & officiose invitat.

ROSTOCHII, Typis JOHANNIS KILII, Acad. Typr.

HEINRICUS RUDOLPHUS

Christi D. P. & Facult. Juris

P. Decanus

Magister

Qua

Magister

DR. CHRISTIANO

J. H. D. & in Academia Rostoc.

Christi P. & dignitas

Mater. Vidua, et Liberi

Magister

Magister

Magister

Magister

Magister

Magister

12

I in votis situm esset, vel rerum humanarum conditio permitteret, revocare vel redire in vitam, mortuos, omnes boni & qui communi humanitatis affectu moventur, inter calidissima vota mecum uti spero referrent, ut ad vitam, quâ die XVI hujus mensis, placidè quidem sed immaturè nec sine magno suorum & Reipb: Literariæ damno defunctus est VIR AMPLISSIMUS ET CONSULTISSIMUS DOMINUS CHRISTIANUS REYN/ J. U. D. CELEBERRIMUS PROF: PUBL: amicus & colleganoster amarissimus juxta & desideratissimus defunctus est, revocaretur & suis nobisque omnibus redderetur. Sed quia mortales miseri ea legematos nos esse novimus, ut moriamur, quippe cum præcipuum mortalitatis solatium sit, moriendi necessitas; frustra voluntati divinæ, nos ocyus vel seriùs ex vitæ hujus ærumnis evocantis, obnitimur, cum omnis evitandi, revocandi aut redeundi spes decollet. Funus triste satis & luctuosum nomine AMPLISSIMÆ FACULTATIS JURIDICÆ indicere vobis, suadente officii ratione & amoris vinculo, quo mihi junctus fuit, collacrimans cogor, quando ad ejus exequias vos compello, cui vitam & omnem vitæ prosperitatem ex animo optavi. Exemplum enim miseriæ humanæ & inconstantis vitæ vobis sisto, quod omnes illos, qui vanitatem illorum, quæ sub sole fiunt, uti Christianos decet, contemplantur, eo vertit, ut ex animo condoleant. Amisit Academia Rostockiensis clarissimum sui corporis membrum: vix enim semestre temporis spatium excurrit, cum omnes & singuli qui bonis favere solent & studiis

diis bene velle, sibi gratularentur, quando pie defunctus optimi Professoris munus ex Amplissimi Senatus Urbici suffragio subivit: Illam enim promeriti honoris spartam, non cæco favore aut consueto potius quam licito ambitionis ausu, sed perspecta virtute & indubitata Juris scientia ex communi Dominorum Professorum, voto obtinuit. Sed uti vita & felicitas humana fluminis instar est, & eadem celeritate ad mare mortis currit, ita vix gaudium illud concepit, quin profuentis instar doleat sublatum ex oculis. Amplissima Facultas Juridica morte Viri Amplissimi & Excellentissimi Domini HENRICI RHANI, Jcti & Prof: famigeratissimi, amici nostri cum viveret ceterissimi, contristata, in spem restituti damni erigebatur, cum videret VIRUM antiqua virtute & fide in ejus locum susceptum iri, quem per gloriam adhuc vivere credebat: sed spes illa simulac cœpit iterum defecit. Cupida legum juvenus in sinu quasi gaudebat, cum audiret Virum excellentibus animi dotibus ornatum suis præfici studiis, quibus excolendis nunquam non indefessam præstitit operam, verum enim vero uti rerum humanarum moderato, nullam felicitatem inter homines finit sinceram & omnibus numeris perpetuo perfectam, ita conculcatam in herba spem jure queritur. Mater moestissima justissimis lacrymis filii suavissimi juxta ac morigeri funus deplorat, cum cum jam imminentis senectæ solatium crederet, cui in verso mortalitatis ordine debet exequias celebrare & ultimum amoris officium præstare. Fratres & Soror, quos inter indissolubile amoris & concordie vinculum, raro corrupti avi exemplo, semper fuit, lugent surreptum ex oculis, suæ familie decus & ornamentum. Vidua continuis gemitibus & planctu defatigata, calidissimis lacrymis maritum pium ac sollicitum doler. Quoties enim intuetur carissima castissimi thori pignora, in primo ætatis curriculo patre orbara, in amplissimos dissolvitur planctus, cum nulla major calamitas esse aut cogitari saltem possit, quam cum violentia mortis, conjuges infucato amore jugatos, immitti vulnere solvit. Vidua inter miserabiles personas refe-

runtur

runtur, quia omnium exagitationibus quasi expositæ, bonorum
commiserationem & præsidium merentur: Luget ergo hæc vidua
virum quem unice amavit, cujus opem speravit, cujusve
auxilio hæctenus suffulta, sæpe indigebit.

Et quos primo loco jure recentere debuissim liberi tenerrimi,
qui omnes facile in sui commiserationem rapiunt, una cum patre
sunt dolendi, cum pondo suæ calamitatis & infortunii nondum
capiant, tunc tamen primum intellecturi, cum patris ope maxime
destituti erunt. Deus ipsos ex alto respiciat, ipsisque Patres consti-
tuat & gratiæ suæ umbristegat ut in timore DOMINI crescant.

Si itaque pie defuncti singularem eruditionem, raram mode-
stiam, stupendam diligentiam, morum gravitatem & innocentiam,
vitæque longioris utilitatem spectemus, certe Nestorios annos
vivere dignus erat, quos ipsi, suis, & bono publico, nullus, nisi qui
omnem probitatem ac pudorem egeravit, potuisset invidere. Sed
Deus carum illud terræ depositum, in spem Patriæ duntaxat datum,
præmature repertit & humano generi patriæque invisit. Si annos
spectemus, vix dimidium ætatis curriculum absolvit, qui in virili
ætate & cum vivere inciperet, defecit, charus Deo Creatori suo fuit,
ergo in ipsa *ἀκμῆ* & vigore eum vindicavit, & ad portum æternæ fe-
licitatis & securitatis revocavit, quem nobis tantum precario con-
cessit. Natus autem est in florentissima hac olim civitate die 23.
Oct. Anno 1628. Patrem habuit Virum Spectatissimum Dominum
HANS Klein / civem bonum & integræ existimationis, Matrem
autem fœminâ singularis probitatis exemplo conspicuam ANNAM
Grefers / quæ mortalem se genuisse quidem intelligit, sed ante diem
mortuum, acerbe luget. Avus Paternus ipsi fuit Vir probatissimus
Dominus HANS Klein / civis itidem Rostochiensis integerrimus.
Avia Paterna ornatissima fœmina MAGDALENA Werends. A-
vum Maternum laudat Virum Optimû Dominum DAVID Grefers /
civem hujus Urbis vitæ ac famæ integrum, Aviam Maternam fœmi-
nam virtutibus sui sexus claram CATHARINAM Peters. Optimi
Parentes filii hujus nativitate exhilarati, eum per Sacrosanctum

baptisma

baptisma regeneratum, Dei suæque curæ paternæ devote ac solli-
cite commiserunt, & cum vix primam ætatem, quam infantiam
vocare solemus, absolvisset, eum trivialis scholæ Præceptoribus
erudiendum sedulo commendarunt, ut tyrosinia linguarum & arti-
um addisceret. In qua, crescente ætate tam felices progressus fecit
ut Anno 1647. cum annum ætatis decimum nonum ageret, idoneus
judicaretur qui cū fructu in scholas Regias mitteretur. Quare 19. Maij
dicti anni Regio Montum se suavis & consilio suorum contulit, in qua
Universitate ad trienniū substitit, non ut numerus esset & fruges cum
ætate, quæ in Academiis aurea est, consumeret, sed ut revocatus ad
suos, rationem vitæ, eruditionis & expensarum probe daret. Re-
versus itaque Anno 1650 in hanc Academiam Patriam, studiorum a-
more æstuans, Jurisprudentiæ præprimis animum applicuit. Ne au-
tem in latifundio juris erroris instar oberraret, aut per flexus & mac-
andros se circumduci pateretur Excellentissimorum Dominorum
Professorum ope & consilio provide est usus. Postquam enim
favores Dn. D. HENRICI RHANII, p. m. Dn. D. HERMANNI
LEMKENII, & Dn. D. JACOBI-SEBASTIANI Sæuremberg, Jcto-
rum Nobilissimorum & Professorum celeberrimorum, collegarum-
que nostrorum conjunctissimorum, facile impetrasset, sibi que illo-
rum amorem conciliasset, sub horum præsidio egregios in jure fecit
progressus. Cumque per triennium hic indefesso studio jurispru-
dentiæ operam dedisset, Disputationem de DOMINIO ejusque
acquirendi modis, doctè conscriptam, sub Præsidio Viri Amplissimi
& Consulcissimi Dni. CONRADI SCHUCKMANNI, J. U. D.
Clarissimi p. m. tam dextrè in Auditorio Majori defendit, ut omni-
um applausum mereretur, spemque indubiam faceret, cathedram
illam scholasticam sibi aliquando concreditam iri. Academiam
Patriam cum Anno 1653. bona cum gratia reliquisset, & Illustrio-
res Germaniæ Academiæ aliasque florentissimas Urbes perlustras-
set, in Argentoratensem Academiam felici cursu dilapsus, studiorum
suorū sedem ibi fixit, & præprimis Excellentissimorū Dn. Professorū
sc. TABORIS, BICCOLII, REBHANII & GAMBSII, Jctorum fa-
migeratissimorum & amicorum nostrorum venerand: stupenda e-

ruditi-

tuditione & in erudienda juventute assidua felicitate allectus, egregium in scie ntia Juris emolumentum sensit. Dein visis aliis Academiis, in Bataviam commigravit, ibique Clarissimorum virorum familiaritate per aliquod temporis spatium usus, in Angliam tandem trajecit, & partim Londini, apud clarissimum patrum, regium quondam pictorem artificiosissimū, partim autē in Oxoniensi Academia sesqui annū & quod excurrit, nō sine insigni studiorū incremento transegit, præcipue cum in Clarissimi Dni. RICHARDI ZOUCHEI J. U. D. & Profess. celebratissimi notitiam penitus esset admissus. Tandem patriæ memor illā suarum fortunarum futurum domiciliū elegit, cum sciret primam eruditionis partem illam sibi jure vindicare, nec honestissimum ejus propositum optimus rerum eventus destituit: Postquam enim Amplissimæ Facultati Juridicæ, pro reportando laboris & virtutis brabeo, se submisisset, talem se probavit, ut mereri potius quam petere honores, videretur. Quare Disputationem, de Concursu Actionum accuratè conscriptam, non tantum publice proposuit, sed etiam tam dextrè defendit, ut magnam inde reportaret laudem, & publicum promeriti honoris testimonium. Anno itaque 1657. gradum Doctoris cum summo bonorum applausu & congratulatione obtinuit. Eodē anno singulari divini numinis providentia, honesto amore flagrans, sibi conjugalis fœderis sociam quæsit nec difficulter invenit. Uti enim inter primas hujus urbis virgines se obtulit Virgo pudicissima omnibusque animi & corporis ornamentis decoratissima ANNA, Viri spectatissimi Dni. CLAUS Schmied / Præfecti Templi Divæ Mariæ sacri fidelissimi & fœminæ honoratissimæ ANNÆ Westphalī filia, cujus amores cum honeste impetrasset, eam castissimo nuptiarum vinculo sibi junxit. Nec fuit matrimonium illud sine divina benedictione, uti enim fide & amore conjugali, tanquam indissolubili animorum nexu, concordēs vixerunt, ita unum filium & tres filias adhuc superstitēs & optimis naturæ dotibus ornatas, ex illa procreavit, quibus solatium & divinam protectionem curamve á Deo qui orphanorum pater est, devotè apprecamur. Interim sollicitus fuit Amplissimus Urbis Senatus, solliciti etiam fuere omnes boni, ut Virum tantæ e-

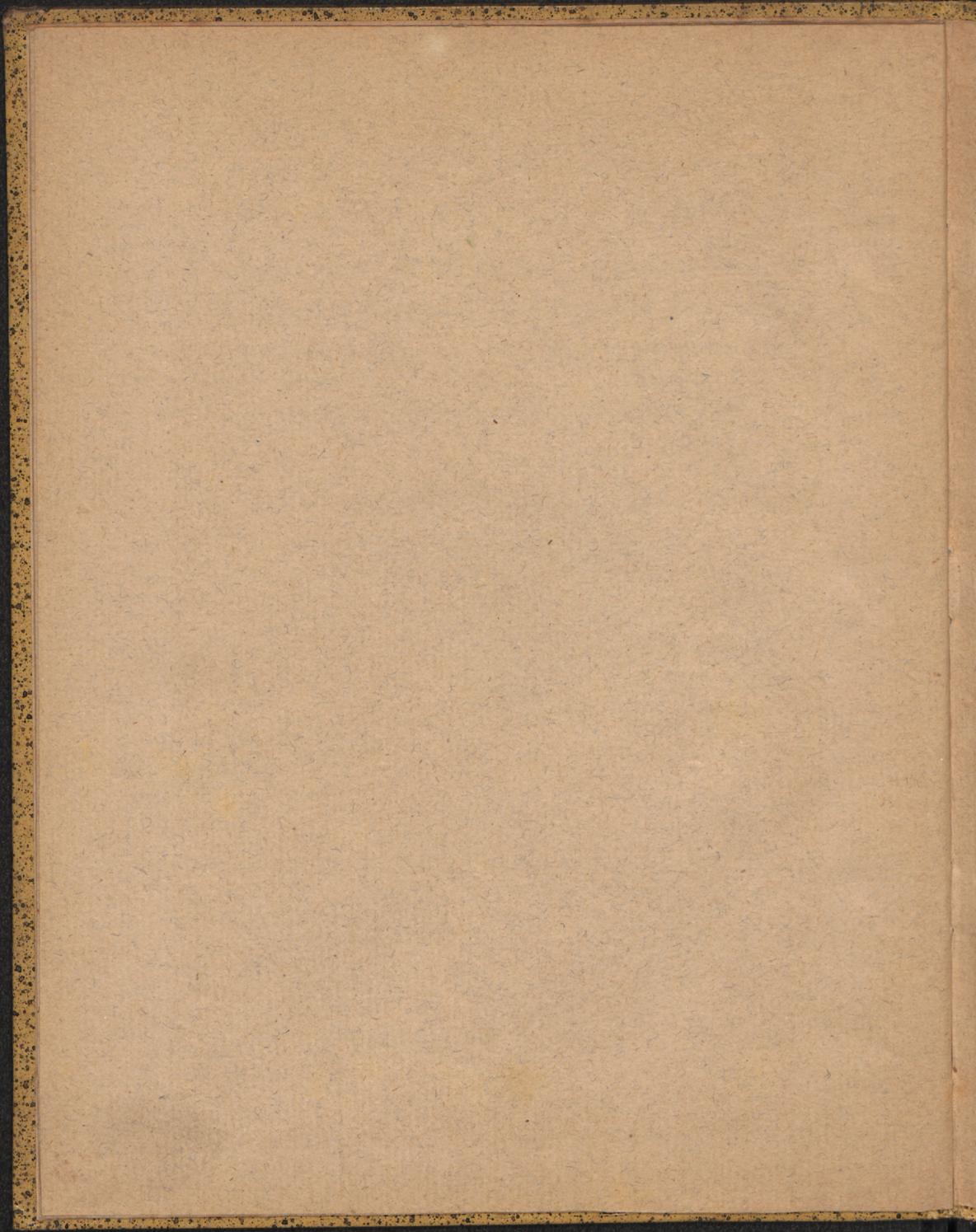
ruditi-

ruditionis & tantarum virtutum in Patria promoverent, cumque
antea nominatus Dn. Doctor RAHNIUS P. P. ante annum ex
hac vita discessisset, & Serenissimus Princeps ac Dominus Dominus
CHRISTIANUS, Dux Mechlenb. Princeps Vandalorum, Suerini
ac Razeburgi, terrarum Rostochii & Stargardiz Dynasta, Cancellarius
Academiae Magnificentissimus & Patronus munificentissimus,
Dominus meus Clementissimus, me in ejus locum surrogasset, Spectabilis
hujus Urbis Senatus pie defunctum nostrum Dominum Doctorem
Klein / in meum locum praeterito anno substituit. Cumq;
ille sibi non tam gratularetur de indepto honoris officio, quam Academia,
Facultas Juridica & omnes boni, qui ex meritis delatum
officium reputabant, noluit Deus qui omnium rerum moderator est
& arbiter illud gaudium esse perfectum, verum uti lata tristibus semper
temperat, ita ante aliquod septimanas gravissimo morbo correptus
est, nec Medicorum sollicita cura, nec suorum continui fletus, gemitus,
planctus, amplexus & officia, nec bonorum omnium vota &
preces, Virum in spem Patriae natum & educatum, potuerunt ex
faucibus mortis evellere. Quare 16. hujus placide obdormivit & ex
hoc miseriarum valle ad aeternam beatitudinem, ubi nullus dolor
aut ærumna / nullus morbus, cruciatus, aut mortis metus, migravit,
Deus solamen sit ac tutissimum praesidium Mæstissimæ viduæ, liberis,
Matri, fratribus & forori. Quoniam autem hodiernus dies, ex
quibus Clarissimi hujus Viri celebrandis dictus est, meo & Amplissimæ
Facultatis Juridicæ nomine, omnes literatos & qui literatis &
praecipue Facultati bene cupiunt, aut communi humanitatis sensu
tantum ducuntur, officiose & observanter rogo, uti frequentia
praesentia ultimū ipsi honorem haud gravatim præbere velint,
quinullum honestatis officium ulli
unquam denegavit.

Dabam ex Museo sub Sigillo Facult. Jurid.

21. Apr. Anno 1664.

GUSTAV KOCH
Buchbinderei
ROSTOCK.

